

புதுமை

புதுமை

வழியை அகலத் தீருத்தி
வழிகொண்டதுவா?
வழியை அகற்றிப் புதிதோர்
வழிகொண்டதுவா?
வழியைக் கொள்ளா வீடத்தை
வழிகொண்டதுவா?
வழியை அழுத்தி வடித்து
வழிகொண்டதுவா?

எதற்கும் ஆதியொண்
றிருந்து தொடர்ந்தாய்
புதுமையில்லை.
எதற்கும் அழிவேயற்றுத்
தூர்ந்து போனால்
புதுமையில்லை.
எதற்கும் கிடத்தைப் புதிதாய்
அடைந்து நின்று
புதுமையில்லை.
எதற்கும் வாழ்வுநீண்டு
வலிமை பெற்றால்
புதுமையில்லை.

வடிவா புதுமை?
வழுத்தும் தொடர்பா?
வாலும் வயதா?
வகையும் தெரியா
அருப நிலையா?

The New
by A. A. Abal
(Translated from the Tamil)

- 1) Is it a path that has been
Newly broadened?
Is a path all new?
Is it the path through wilderness
Is a path played through the new?
- 2) If everything had a beginning
Nothing is new.
If nothing has an end
Everything is old.
Anything that blocks the way
Is not of the new.
Anything that is (refusing) to die
Is not of the new.
- 3) Is it the form
That makes for the new?
Is it its continuing cult
Is it its living age
Is its formlessness
That escapes all categories?

— Translated from
The Tamil by
— VERAAM

ஏ.ஐ.அபால்
A. A. Abal

01
B

சென்னை
சென்னை

13. சிவந்திரன்.
Self Sacrifice.

14. சிவாஜி
Equal Share

புதுமை *The New*

15. சிவந்திரன்.
Death a Benefit.

ஏ. இக்பால்
A. IQBAL

ஆங்கிலத்தில்: எம். எஸ். ஜாபீர்
English rendering by: M. S. JABEER

Publisher:
A. IQBAL
'Rifaya Manzil'
Dharga Town-12090
Sri Lanka.

First Edition: June 1999

Copy Right: © A. Iqbal

ISBN: 955-96735-0-5

Cover Designed by: M. T. M. Hussain (HUNA)

Price: AU \$ 5.00

Rs: 15/-

Typesetting by: Royal Computer Centre,
Dharga Town, Sri Lanka.

Printed by: Quick Graphic Printers,
24, Yousuf Avenue,
China Fort, Beruwala,
Sri Lanka

இந்நூல்

என்னை நன்ற அன்னை
றைகானத்தும்மா
அவர்களுக்கு.

*This book is dedicated
to my beloved mother
Raihanathumma.*

புதுமை

ஏ. இக்பால்

வழியை அகலத் திருத்தி
வழிகொண்டதுவா?
வழியை அகற்றிப் புதிதோர்
வழிகொண்டதுவா?
வழியைக் கொள்ளா விடத்தை
வழிகொண்டதுவா?
வழியை அழுத்தி வடித்து
வழிகொண்டதுவா?

எதற்கும் ஆதியொன்
றிருந்து தொடர்ந்தால்
புதுமையில்லை.
எதற்கும் அழிவேயற்றுத்
தூர்ந்து போனால்
புதுமையில்லை.
எதற்கும் இடத்தைப் புதிதாய்
அடைந்து நின்றால்
புதுமையில்லை.
எதற்கும் வாழ்வுநீண்டு
வலிமை பெற்றால்
புதுமையில்லை.

வடிவா புதுமை?
வழுத்தும் தொடர்பா?
வாமும் வயதா?
வகையும் தெரியா?
அருப நிலையா?

The New

by A. Iqbal

Is it a path that has been
Newly broadened?
Or a path all new?
Is it the path through wilderness
Or a path ploughed through
the new?

If everything had a beginning
Nothing is new.
If nothing has an end
Everything is old.
Anything that blocks the way
Is not of the new
Anything that is refusing to die
Is not of the new.

Is it the form
That makes for the new?
Is it its continuing cult
On its age
Or its formlessness
That escapes all categories?
Translated from the Tamil by

-VERAAM

திறப்பு

கலை இலக்கியப் படைப்புக்கள் அவற்றின் ஈர்ப்புகள் உலகளாவியன. உலகக் கலை, உலக இலக்கியம் என உயர்த்திப் பேசும் குரல் எல்லோருக்கும் கேட்கின்றது. இது உலக உயர்வு பெற்ற இலக்கியம் எனத் தரம் பிரித்துக் காட்டுவதையும் நாம் கற்கின்றோம். உலகத்தின் உள்ளடக்கம்தான் இலங்கை. இலங்கைக் கலை, இலக்கியம் பற்றிப் பேசும் போது உலகத்தின்பாற்தான் அவை படும்.

உலக இலக்கியம் எனும்போது படைப்பாளியின் உணர்வு ரீதியில் பல்வேறுபாடுகளுடன் பிரிந்து நிற்பதையும் நாம் உணரலாம். இலங்கைக் கவிதைகளைத் தனித்தனி எடுத்தாலும் அவை படைப்பாளியின் உணர்வினால் பல்வேறு உணர்ச்சிகளை உணர்த்தி நிற்கும்.

எனது கவிதைகள் இலங்கைக் கவிதைகள்தான்; உலக அரங்கில் அவை நிற்கும். இக்கவிதைகளை மூலமொழியான தமிழில் படித்த எம். எஸ். ஜாபிர் அவற்றை உணர்ந்து ஆங்கில மொழியில் உணர்த்தியுள்ளார். உலக அரங்கில் ஏற்றுவதற்கு அவரது முயற்சி அற்புதமாகப் படுகிறது.

இந்நூலின் அட்டையிலிருக்கும் “புதுமை” - ‘The New’ எனும் கவிதை தமிழ் நாட்டின் “நடை” எனும் இலக்கிய முத்திங்கள் ஏட்டில், இலக்கம் மூன்று ஏப்ரல் 1969 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இக்கவிதை பற்றி “புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்” எழுதிய “வல்லிக்கண்ணன்” அவரது நூலில் “ஏ. இக்பால், சிவா, சிவம் என்ற பெயர்களில் ஒவ்வொரு நல்ல கவிதை வந்திருந்தது. இவை, நன்றாகக் கவிதை எழுதித் தேர்ச்சி பெற்ற எவருடைய புனை பெயராகவும் இருக்கக் கூடும்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்விதம் அவர் கூறுவதற்குக் காரணம்: இந்திய எழுத்தாள

ரான அவர், எனது கவிதைகளைப் படிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாமையே எனலாம். இக்கவிதை வெளியான காலத்தில் பிரபல இலக்கியப் படைப்பாளியும், விமர்சகருமான “தருமசிவராஜ” அவர்கள், இக்கவிதையைப் படித்து, ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து அவரது கையெழுத்தில் எனக்கனுப்பி வைத்தார். அதை அப்படியே அட்டையில் அழுத்தி வைத்து ஓவியர் ‘ஹூனா’ சித்திரித்துள்ளார்.

புதுமை - *The New* எனும் இந்நூலைப் படித்தவர்கள் இந்நூல் பற்றி விமர்சனம் ஒன்றை எழுதி அனுப்பினால், எல்லா விமர்சனங்களையும் உலகளாவிய விதத்தில் பதித்து வெளியிட உத்தேசித்துள்ளேன். இந்நூல் வெளிவர உதவிய யாவருக்கும் நன்றி கூறக்கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

- ஏ. இக்பால்.

‘றிபாயா மன்ஸில்’
தர்கா நகர் - 12090
இலங்கை.

Prologue

The inter-relationship of works of literary art is universal. We hear loud voices trumpeting about universal art and literature. The standards of the universality of the poetic art is well known. As Sri Lanka is an integral part of the world, what we term by Sri Lankan art and poetry has a universal value.

Universality of the poetry differs according to the poet's felt experiences and emotions. An individual study of the Sri Lankan poetry underlines the inner feelings and moods of the poet.

Though my poems are based on the Sri Lankan context, they could sustain imitability in the literary world. M. S. Jabeer was good enough to read the original script of my poems in Tamil and render them into English. His interest and efforts to introduce my poems into the English literary world is quite noteworthy.

'The New', the poem that decorates the cover of this book was first published in 'Nadai', a literary periodical of Tamil Nadu in April 1969. Vallikkannan in his 'Rise and Development of Modern Poetry' has this to say about this poem; 'Some good poetry is brought out in the names of A. Iqbal, Shiva and Shivam. Those names may stand for pen names of some experienced and skilled writers of poetry.' This statement of Vallikkannan shows that he had not got an opportunity to read my poems, as he is from India. When this poem was first published, the well known writer and critic Tharumu Shivaramu, sent me an English translation of this poem in his own hand writing. Artist Huna has brought out this in its entirety and originality in the front cover.

Those who read this book can send their own views and criticisms on this work. I will be happy to publish them in a book form. I should like to thank all those who have helped me to bring out this book successfully.

A. Iqbal

'Rifaya Manzil'
Dharga Town 12090
Sri Lanka.
01. 06. 1999

வாழ்வின் ஆத்மா!

எத்தனைபேர் தொட்டுவிட்டபோதிலுமே
உன்னிதயம் என்னிடத்தில்தான்
அத்தனைபேர் மத்தியிலும் வாழ்ந்தவலுத்துமே
உன்னிளமை என்னிடத்தில்தான்
ஏதேதோ யாராரோ வாய்ப்பேசினாலும்
பேரேதோ ஊரேதோ பாய் விரித்தாலும்
நீ என்னில்தான் நான் உன்னில்தான்!

உன்னுடலில் காதலென்றால்
உதறிவிட்டுத் தள்ளிடுவேன்
என்னிதய வேதனையில்
பங்கு நீ!
என்னுயர்வின் சோதனையில்
எங்கு நீ!
தங்குமிடம் எத்தனையோ

தரம் மறந்த நித்திரையோ
அங்கிருக்கும் உன்விழிகள் சத்திரம்
இங்கெமையே உரித்து வைத்த சத்திரம்!

ஏதேதோ யாராரோ

ஆழ்மனதில் ஊழ்வினைகள்
அடிமுடியாய்த் தோற்றுதலு
தாழ் பணிந்தால் நீ
குனியும் பத்தினி
ஏழ்கடலாய் எனையமைத்த
வித்து நீ!
கூழ்குடிக்க வழி கொடுத்து
கூடிநின்று எனையுயர்த்தி
வாழ்வளித்த நீ
எனக்கு உத்தமீ
நான் முழுதும் காத்து நிற்கும்
சத்து நீ!

ஏதேதோ யாராரோ

Thy Soul My Life

With me Thy, Dear, prime and heart
Whoever talks of Thee whatever nuts
Despite Thy living amidst a lot
Whoever may slash Thee as dirt
Making pass at Thee calling to bed
Whoever talks of Thee whatever nuts
Thee within me and me within Thee
Nobody takes Thee away from me.

Had I craved for Thy physical beauty
I would have shaken it off my heart, Ye
Share, in life, always my heavy strife
Wither Thee in the realm of my life
Which is full of torturing hard tests
Being not mindful of good abode, Thee roost.
Thy lips become as shelter for all

For me it's an ever loving soul
Whoever talk of Thee whatever nuts
Thee within me and me within Thee.

Surface in full swing the elf of fate
Screaming from my bottom of heart
Thee - a woman of virtue in awe
Surrendering at my feet with bows
Thee - a sacred seed that makes
Me as an ocean made up of seas
Thee - a soul of purity, paving
Way, in life, for all my moving
Feeding me with porridge and Thee
Await my presence at door in glee
Whoever talks of Thee whatever nuts
Thee within me and me within Thee.

எண்ணமே வாழ்வு

எல்லை யில்லாத
எண்ணம்
இறைவனை என்
இசைவில் வளைத்து
இறுக்கி இன்பம்
பெருக்கி வாழும்
எண்ணம்!

தொல்லை யில்லாத
எண்ணம்
இயற்கையை என்
இச்சைக் கிணைத்து
மிச்சம் இல்லாது
உச்சம் காணும்
எண்ணம்!

வல்லமை தோன்றும்
எண்ணம்
வாழ்வை என்
வளத்திற் கிழுத்து
உளத்தில் நிறைத்து
வானில் உயரும்
எண்ணம்!

கள்ள மில்லாத
எண்ணம்
மக்களை என்
மனதுக் கிசைவாய்
மதித்து உயர்த்தி
மகா மனிதராக்கும்
எண்ணம்!

The current vogue

Thoughts are boundless and free
Having roped in the Almighty
To the dictates of my desire
And to wallow in sea of pleasure
Is the line of my thinking
Which I want in real living

To hug the lustre of Nature
To reach the uttermost pleasure
Left behind with nothing
Is the line of my thinking.

Twisting life to my tastes
Till my heart is fully pleased

To fly in the sky singing
Is the line of my thinking.

Without blemish remains my thought
To call folks to follow my suit
To live calmly gaining more respects
Possessing all greatmen's aspects
Forgetting all that are stinking
Is the present line of my thinking.

காக மானிதம்

காட்டில் பழுத்தபழம் நாடுகிராய் - வீட்டுத்
தோப்பில் பழுத்தபழம் தேடுகிராய்
றோட்டில் அழகியதில் கூடுகிராய் - எல்லாம்
நாலில் ருசி பெறவே உண்ணுகிராய்
கொத்திக் கொத்தியங்கே குறுகிராய் - எடுத்து
எத்தி யெத்தியோடி உண்ணுகிராய்
கா... கா... எனக்கரைந்து ஓலமிட்டே - காகக்
கூட்டம் கூடுகிராய் எல்லையெல்லாம்!

பள்ளியில் கந்தூரிக் கழிவுகளும் - மற்றோர்
உண்டின் வீசுகின்ற எச்சில்களும்
பக்தரினாள் மீறலீழும் ப்ரசாதமும் - சேர்த்துக்
கொத்துவதில் நாட்டம் காடுகிராய்

சொத்துன தெனக்கூட்டம் கூட்டுகிராய் - தெத்தி
அத்தனையும் கொத்தியபின் அயர்வாயில்லை
எத்திசையும் தேடுவதை விடவுயில்லை - கண்கள்
எங்கெதையோ சரிந்து மீண்டும் கண்டுக்கொள்ளும்!

ஆற்றில் மிதந்துவரும் பிணங்களையும் - அதில்
வீற்றிருந்தே தொத்திக் கொத்துகிராய்
சேற்றில் நாற்றுவிதை நாடுகிராய் - நின்று
ஏற்ற இடம் சரியாய்ப் பார்ப்பதில்லை
வேற்றுமை சூழ்நிலை நாவடக்கம் - உன்னில்
விதந்துரைக்கத் துளியுயில்லை மனிதனிலும்
ஆற்றும் உந்தன் குணந் தானோ அடக்கி - ந்தம்
ஆளுவதும் காக மானிதமோ!

The Crowism

In the garden and in the woods
Cawing to enjoy many ripe fruit
Never mindful of being rotten
Feed on them for Ye a glutton

Pecking at and tearing to pieces
Gulping all what's called abuses
Caw Ye aloud to cronies to wastes
What in them for Ye is tastes

Eager to jump upon odds and ends
Of alms offered in sacred precicnts
And of devotees and of Adam's sons
Calling in the crowds of kith and kin

Being not tired of nibbling at such
Bits of food Ye look for with interest
Letting the eyes go round and round
Till they set on something with proud

Clawing the corpse floating on water
Feed Ye happily on flesh with chatter
And saw Ye seeds in all the mire
Without regard to when and where
Showing always the cloven hoofs
To what lies around caring to hoots
And falling blindly short of stature
Are the assets from Thy real nature
Man inherited with much rapture
With them will he live in future.

நாளையே மாற்றுகிறார்!

வித்துவச் சிக்கல்
விளம்பர நக்கல்
தத்துவ மானதுவே?
தரித்திர மானதுவே?

மெத்தப் படிப்பு
மிகைத்திடும் வாய்ப்பந்தல்
சித்தி யடையவில்லை
சித்தம் கலங்கி விட்டார்!

இந்த இடம் வர
எந்த இடம் விட்டார்
வந்த வழி எதுவே?
சிந்தை மயங்குகிறார்!

எங்கு மவர் பெயர்
எடுத்து நிறுத்திட
சங்கை குறைந்திடுவார்
சங்கதி ஒன்று யில்லை!

பற்றி எரிவது
வெற்றிடத்தில் அல்ல
உற்றுக் கீழ் நோக்கவில்லை
வெற்றொலி கொட்டுகிறார்!

சுப்பாடு கூக்குரல்
ஏற்பாடு எல்லாமே
சாப்பாட்டு நேரத்திலா
வேக்காடு தூரத்திலா?

கல்வி கலைகள்
மெல்லினமாய் வெறும்
பல்லிழி வாயினிலாம்
நல்லிணக்கம் பெறுமா?

அல்லலில் நிற்கும்
நல்லவர் வழிகளைப்
பொல்லார் அழித்திடுவார்
நல்லிணக்கம் பகைவர்!

கீழே பிரிவினை
மேலே சிநேகிதம்
ஆளையே மாற்றுகிறார்
நாளையே மாற்றுகிறார்!
நாளையே மாற்றுகிறார்!

The Reformers

Battle of prestige
Or yearning for fame
Is it of philosophy
Or of abject poverty

Big words and pedantry
Mixed inseparably
Never succeeded
So - confounded

To come to this much
What's that he risked
What led him to this
Is a puzzle to think

They lay their selves open
To ridicule and shame
When their vassels open
With nothing to clank

Taking things for granted
Not always well rewarded
Burning, there, continues
But, not from the vacuum

Commotion and confusion
Works in profusion
Why at the eleventh hour?
How far is the last tour.

When the Divinity of Art
Falls in the hands of smart
Mercyless rags and rogues
Will it ever take roots.

The souls that come to
Rescue those in need
Suffer the pain of loss
Foe - is the one we love.

Beneath the friendly face
Leaps the tongue of flame
Changing the roles always
Does he do the same with days.

பொருள் முதல் வாதம்

முப்பது வருடங்கள் முழுமையாய் வாத்தியார்
எத்தனை மாணவர் இப்பொழு தெல்லாம்
எங்கு கண்டாலும் ஒரு முறுவல் உதிப்பர்!

சிறுமுகம் நினைத்து ஒத்துப் பார்த்துச்
சிலருடன் பேசுவேன் சிலரைப் பன்முறை நினைத்தும்
அவர்முகம் மனதுள் அமைவதே இல்லை!

ஒரு நாள் உறவினர் திருமண வீட்டில்
ஒதுங்கி யிருந்து ஒப்பனைக்காகக்
கருமமாற்றிக் களைத்த வேளையில்

“சேர் சேர்” என்றிரு குரல்கள் ஒத்திசைச்
சேணம் பூட்டி என்னை நோக்கிடத்
திரும்பிப் பார்த்தேன் தெரிந்த முகங்கள்!

எட்டாம் வகுப்பில் படிப்பை விட்டு
 ஓடிய இருவர்! எனது முயற்சியால்
 வீட்டில் சென்று விடாதழைத்ததால்
 பட்டப் படிப்பை முடித்துவிட்ட
 ஓட்டுறவை மீண்டும் கூறிப் பெருமைப் படவே
 ஓடி வருவதாய் எண்ணினேன் அவர்களே ...

படித்துக் களைத்து முதுமை யடைந்தவர் போல
 “பாருங்கள் சேர் எங்கள் உடல் நிலை!
 உங்களால்தானே இந்த உருக்கெட்ட வேலை!
 படிப்பை விட்டோடிய எங்கள் சகாக்கள் ...”
 பட்டியல் கூறிப் பெயரை விரித்தனர்!
 பள்ளிக்கூடப் படியை அண்மிட லாயக்கற்றவர்
 படிப்பில் மக்குகள் என்று நானே ஏனெனம் செய்வேன்!
 அவர்கள் எல்லாம் கார்களில் பவனி
 அழகிய வீடு இந்த அமைப்புள் நல்ல
 அந்தஸ்துடையோர் பணத்தை இறைத்துக்
 கொடியாளர் என்ற பட்டமுடையோர்!

“நாங்கள் அந்த நிலையினைப் பெற்றிட
 நீங்கள்தான் எங்களை வழிவிடவில்லை!
 இனிமேலாவது இப்பணி வேண்டாம்
 இழவுகெட்ட பள்ளிப் படிப்பு!”

The Criterion

Three decades of
Relentless service
Brought the smiles
On young faces
Of the students
Whom I meet
Over the years
On the streets.

Of them I taught
Remember only some
It's a pleasure
Talking to them
However hard I

Tried with pain
Many of them
Never come to mind.

On an occasion
Of matrimony
Being tired of
Work so many
Sat I quietly
Listening to whisper
When there someone
Addressed me "Sir"
So I turned round
To see him who?
Those were the faces
Of some youths.

Who left school
Half the way
Whom I convinced
To resume their stay
In school later
Obtained degrees
Came in hurry
To share the memory
So I thought
But all in vain
What they talked
Brought more pain.

Knowing all like
Men of letters

Those guys sadly
Began to utter
"Look Sir Those
Left the school
Wallowing in the
Rich men's pool
While We're all
Left here alone
With our skin
Hanging on bones
Because of you
We're all doomed .
See our lives are
That of baboons".

Those who never
Stepped into school
Whom I thought to be
Utter fools at last
Live in clover like
Those in heaven
Minding not of
Anything around
Earning a name by
Talking tall
With many at their
Beck and call.

"This set-up, therefore
We should change
Never call men Sir
To learn these wastes."

சீ! இவர் மனிதர்!

நடுநிசி இரவில் ஒரு நிழலாட்டம்
நடுங்கிய கரங்கள் உடனவர் ஊர்ந்தார்
திடுமென விழித்த விழிகளை இருளுள்
திணித் தவர் முகத்தைக் கூர்ந்துடன் பார்த்தேன்
நடுங்கிய குரலில் நாத் தழுதழுக்க
நல்ல நித்திரை என முகத்தருகில்
நெடுமூச் செறிந்து அணுகி யணைத்தார்
நியர்ந்துட னுதறி விளக்கினைப் போட்டேன்!

என்னுருவினில் ஒரு பெண்ணினை யுடைய
எவ்வேளர் முன்னும் புத்திகள் கூறும்
தன்னை யுயர்வாய் எண்ணுமப் பேர்வழி
தந்தை போலுள்ள ஆசான் அவரோ

தன்மனையாள் மகள் யாவரு யில்லாத்
தனித்த அவ்வேளை என்னறைக்குள்ளே
இன்னமும் நின்றார் என்ன சேர் இது
இழிவா யில்லை என்றதும் சென்றார்!

படிக்கும் வயதில் பாழும் பருவத்
துணர்வில் ஒருவன் தொடர்பா வெண்ணை
அடிக்கும் தந்தை ஆசான் வீட்டில்
ஒடுக்கி வைத்தார் அக்குறை யறிந்தோ
கடிக்கும் நாய்தான் கட்டென் கையில்
இருக்கும் வேளை யென்றா வந்தார்
ஒடித்துக் காவல் ஒடி யென் வீட்டில்
ஒன்றித் துள்ளேன் சீ! இவர் மனிதர்!

An Adam's Son

In the pitch dark of the night
With hands trembling in fright
Neared me on tip toe a shadow
Whose sighs pricked like arrows
And that hugged me with delight
Only to wake me up to put on light

Leaving me to remain at home
While his lady went outdoors
He who preaches young and old
Pleased with sense of false pride
stood at the corner spell bound
Frightened like a butcher's goat

Father like pedagogue left the room
When I reminded of the doom

While schooling in prime of youth
Corrupted by an arrogant brute
Forced I was to find a shelter
Under the roof of this swindler
Who took me for a nice little pet
To treat me the way he liked
But breaking the chain I ran away
Into my home, there isn't anyway.

வாழ்வில் காணும்

ஞானத்தின் ரிஷிமூலம்
மோனமல்ல
நான் யார்? எங்கிருக்கிறேன்?
வினாக்களே விஞ்
ஞானம்!

மானத்தின் ரிஷிமூலம்
நாணமல்ல
ஒழுக்கம் உணர்வுமுறைமை
நீதானந்தான் தன்
மானம்!

வண்டியிழுக்கும் மாடு
உண்டு வளரும் தீனி

வண்டி யோட்டியும்
உண்ண முடியுமா?

முடியா தென்பதைப்
பிரித்தறிவதும்
விடியா தென்பதை
அறிந் துணர்வதும்
ஞானம் மானம்
நிதானம் தன்
மானம்
தானமும் ஞானமும்
வேணும் வாழ்வில்
காணும்!

The Essence of Life

The base of wisdom
Nor be the silence
Who be I and
Wither in the kingdom
From 'whys' emerges
The rule of sciences

Reason and calmness
Make up with discipline
The root of honour
Whose base is not
The Coyness in fact

What the bullocks feed on
To be healthy and strong
Cannot be the same food
To the Driver's hunger, too

Being in the know of
What cannot be reached
And of the night
That cannot dawn
Make up the honour
Wisdom - composure.

Wisdom and coyness
In life is essential.

பாம்பாட்டி

எத்தனையோ பாம்புகளை
மகுடியினால் ஊதி ஆட்டிப்
பல்லைப் பிடுங்கி விட்ட
பாம்பாட்டி!

அங்கே பார்!
அடங்கிச் சுருண் டொடுங்கிப்
பெட்டிக்குள் மட்டும்
தலையுயர்த்தும் பாம்புகளை!

நீயுந்தான் ஆடு!
நெரித்துனது குரல்வளையை
இறுக்கிப் பிடிக்கு மட்டும்
நீண்டுயர்ந்தே ஆடு!

பாம்புப் படைகள்
திரட்டாமல் தனித்துப்
பாம்பாட்டி முன்னின்றே
ஆடுகிறாய் பல்லைப்
பிடுங்கிடுவான்
பார்த்தாடு!

“பாம்புபன்றால் படை
நடுங்கும்” பல்பிடுங்காப்
பாம்புகளைப் படை
திரட்டாமல் நீ
மட்டுமாடிக் குறை
களைய மாட்டாய்!

உன்பக்கம் உறுதுணையாய்
நிற்பதற்குப் பாம்புப்
படை வேண்டும்!
அவன் பாம்புகளை
மகுடியினால் ஊதி ஆட்டிப்
பல்லைப் பிடுங்கிவிட்ட
பாம்பாட்டி!

The Snake Charmer

He - the Snake Charmer plays
A tune on the flute in gay
To make the snake dance
Until the fangs are yanked

Look there

Coiled itself in fear
Like the one on fire
Losing vigour it jogs
Inside the box its head

On the tip of the tail, Dear
Without any failure
Until ye be throttled
Dance ye in high fettle

Not flanked by retinues
Standing alone ye continues
Dancing before the Charmer
Beware of fangs, he's a remover

Unless ye walks in queues
Although men are afraid of you
Showing the cruel fangs to men
No one can be purged of sin

Thee need the weapons
Of forceful serpents

He - the Snake Charmer plays
A tune on the flute in gay
To make the snake dance
Until the fangs are yanked.

மனித குண ரகங்கள்

செல்வம் பெருக்கி ஒழுக்கம் குறைந்து
வாழும் ஒரு மனிதன்
ஒழுக்க முடையவன் ஒருவனைக் கண்டு
ஏக்கம் கொள்ளுகிறான்

அறிவா லுயர்ந்து பொருளால் குறைந்து
தாழும் ஒரு மனிதன்
செல்வ முடையவன் செருக்கைப் பார்த்து
பொறாமை கொள்ளுகிறான்

பண்பி லுயர்ந்து வறுமை சுழன்று
வாடும் ஒரு மனிதன்
பண்பும் பணமும் பகைமைக் குறித்தெனத்
தப்பா யெண்ணுகிறான்

தன்னில் உயர்ந்த தன்மை யுடைய
தரத்தில் ஒரு மனிதன்
உன்னி யுயர்தல் பொறுக்கா துலகில்
உழுன்று மடிகின்றான்

தன்னைப் பெரிதாய் எண்ணிக் கனத்துத்
தலைகொள் ஒரு மனிதன்
உன்னும் பெரியார் தன்னில் சிறியார்
என்றே கருதுகிறான்

இறைவன் எமையே படைத்த நோக்கம்
ஆயும் ஒரு மனிதன்
நிறைவா யுலகில் அறிவாய் வாழ்ந்து
இறைபால் அணைகின்றான்

ஏக்கம் பொறாமை இவற்றில் பலியாய்
இடரும் ஒரு மனிதன்
தேக்கம் பெற்றுத் திடமுமற்றுத்
திகைத்து நிற்கின்றான்!

Human Nature

He who accumulates
Heaps of wealth
At the expense of
His moral health
Longs for a life of
Higher moral wealth.

Though he's blessed with
Knowledge that shines
If he lives in the
World without coins
Looks he down upon
Opulanced fragrance
Of the man who walks with
Sense of arrogance.

He who is cultured well
But in the world moneyless
Condemns these cultured
Whose money's limitless

Endowed with many
Gifts from Nature
Rising higher in the
Life's long ladder
Kindles inner fury
Of others' vanity
When they are not in
Possession of anything

He who adores 'self'
Keeping the head swollen
Never admits the greatness
Of others' success.

Being aware of the kind
Aims that lie behind
Man's birth in the globe
Leaves himself to God.

Caught in the clutches of
Jealousy and longing
Walks he a long way
That leads him nowhere.

ஒருமை பன்மை

உலகம் ஒன்றுதான் - அதில்
உடைவு சிதைவு உயர்வு தாழ்வு
நலமும் பலமும் சேர்ந்து உருளும்
உலகம் ஒன்றுதான்!

மனிதன் ஒன்றுதான் - அவன்
மடமை திறமை மகிமை புலமை
மயங்கித் தேங்கிச் சுழன்று மாறும்
மனிதன் ஒன்றுதான்!

செயலும் விளைவும் உலகில் நடக்கும்
தீமை நன்மை முடிவில் கிடைக்கும்

அயலின் துயரைத் துடைத்து நிறுத்தும்
அன்பு மனித நிலைமை உயர்த்தும்
உலகம் ஒன்றுதான்!

மனமும் செயலும் சிதறி ஓடும்
மயக்கம் மனித எல்லை மீறும்
நினைவில் ஒழுகும் அறங்கள் தேறும்
நியமித் தளவாய் வாழ வேண்டும்
உலகம் ஒன்றுதான்!

இருளில் விழித்தால் இருளைக் காட்டும்
இரு கண் விழிப்பு ஒளியில் வேண்டும்
ஒருமை உலகில் மனிதன் பன்மை
ஒன்றில் நன்றாய் வாழ்தல் வேண்டும்
உலகம் ஒன்றுதான்!

Character

The world is one
With its wonders and endless woes
Ups and downs and virtues and rows
Reeling

This world is one.

The man is one
With whose intelligent and stupidity
Whims and fancies abilities and novelties
Changing

This man is one

The world is one
Action and reaction on which it moves
Reaping in the end that which is sown

Mopping off what ails other with love
Elevates men to be adorned in awe
This world is one

The world is one
Thought and moves are running apart
Dreams and illusion passing the mark
What's of discipline lasts and remains
Live by the rules that conscience reminds
This world is one

The world is one
To wink in the night is greet the dark
In the broad day light let the eyes wake
World is one but man is many
Living by scruples bring no agony.
This world is one.

மனித மாற்றம்

களம் ஒன்றைதற்குக்
காக்கவும் வேண்டுமா?
வல்லரசெல்லாம்
வாசி வழங்கிய
மெலிதின் கண் டாங்கிகள்
விமான ஊர்திகள்
கண்டம் விட்டுக்
கண்டம் பாயும்
றொக்கக் குண்டுகள்
அத்தனை சேர்ந்து
அர்த்த ராத்திரி
பெண்டிர் பிள்ளைகள்
தொண்டுக் கிழவர்கள்

எல்லோரையும்
அழித்து ஒழிக்கலாம்
மனிதப்பிறவி
மடிந்து பிறக்கும்
மனிதன் உயர்ந்தவன்
அறிவு வளர்ந்தவன்
அதனால்
மனித னடைந்த
மாற்றம் இதுதான்!

The Change

Let the battle field be free and open
No one ever to be saved from weapon
Such deadly gifts from the super powers
Flowing into the country every hour
As Tanks and Rockets and AK's slay
People within sight with war planes
Flying above the shoddy roof tops
Forcing all to a total stop.

Young and old nor caste and creed
Escaped the perils that came in speed
Day and night brought waifs and strays
To the hunger of fate to be as prey

All that have 'shapes' face death
Except man who is born on earth
Again and again, it's the change
Man here enjoys through out the age.

வந்த வழி

இலங்கை யென்னும் இவ்வழகிய தீவு
இலங்கும் பகமை நிறைந்துள தீவு
நலங்கள் கண்ட பிறநில மக்கள்
நன்றாய் ஈங்கு செல்வம் பெற்றனர்!

பெற்றவர் எம்மைப் பிறிதொரு வழியினில்
பெருமை யெனப் பற்றிடச் செய்தனர்
அற்றது தன்னடை ஆக்கமு மில்லை
அறவே இந்நாட்டின் உயர்வை மறந்தனர்!

மறதியாய் ஏதோ மனமிசைப் பட்டதை
மற்றவரிடத்தே பெற்றுமே வந்தோம்
உறுதியாய் நாடு உழைப்பை மறந்தது
உலகியற் பொருள்களின் சந்தையுமானது!

சந்தையில் சனமே முந்தியே வந்து
சளைத்திடாப் பொருளெலாம் வாங்கியணைத்தனர்!
விந்தை யெனப் புது விளைவுகள் கண்டனர்
விதேசப் பொருளிலா வாழ்க்கை வெறுத்தனர்!

வெறுப்பினைத் தராத வழியினில் செல்வோர்
வெறும் புக ழரசாட்சியே செய்தனர்
நெருப்பெனக் கடன்கமை நிறைத்து வந்தனர்
நிலைதடுமாறி மக்களும் வாழ்ந்தனர்!

வாமும் ஒன்றரைக்கோடி மக்களை
வளமாம் நிலப் பரப்போ டிணைத்து
ஆளும் அரசினர் வரவு செலவினில்
ஆழ்ந்து வழிகளைக் கூறிடவில்லையே!

கூறாவிடினும் நிலத்தின் விளைச்சலும்
கூர்ந்தகழ் நிலக் கனிப்பொருள்களும்
பேறாய்ச் செல்வம் பெருகிடப் போதுமே!
பெற்றோம் வெண்ணெய் நெய்க்கலைகின்றோம்!

Within the Reach

Sri Lanka -
A land of scenic beauty
With flora dancing in avidity
Robbed of its valuables by invaders
Who came in the name of Traders

Being deprived of the right by parents
To choose from what's in us inherent
And risking all what we're blessed with
Only keep us pinned painfully to the pit.

Being slaves to whims and fancies
And cringing before others for clemency
Inflicted curses upon our country
Now, a market for occidental sundries

In the race of people for fine foreign makes
With their vanity enjoying a boost
The core of happiness lies, they believe
In the store of goods from foreign they receive.

Ruling a country for the sake of ruling
Which brings us nothing but many failings
Takes us nowhere, and the financial loans
Pinch our shoulders like many thorns

Making no use of the lands in store
To accommodate the people one and an half crore
The State hasn't spelt out ways and means
To iron out financial straits in time

Yet our growth is lavish on land
With immense resources buried in sand
Which is good enough to make us happy
So why this run dear when things are within reach

தீயரகிகள்

வெறுங்கையுடன்
வெளியேறிய
அவலக் காட்சியை
எங்கள் கமர வுக்குள்
அடக்கிக் கொண்டோம்!

திட்ட மில்லாமல்
அட்ட திக்கும்
அள்ளி இறைக்கும்
அறபு நாட்டவர்
கண்களுக்குள்ளே
காட்சிக ளாக்கினோம்!

மீக அங்கலாய்ப்புடன்
அழுதழுது பண மிறைத்தனர்!
எடுத்து வந்ததைக்
கொடுத்ததாய்க் காட்ட
குறித்த விழுக்காட்டை
எண்ணிக் கொட்டினோம்!

உண்மையில் நாங்கள்
உங்கள் இதயப் புண்ணின்
வேதனைகளை
எங்கள் இதயத்தில்
கண்டோம்!

இப்போது அரசியலற்ற
இயக்கம் நடத்தி
உங்கள் பெயரால்
எங்கள் வாழ்வை
உயர்த்திக் கொண்டோம்
அகதிகள் நீங்கள்
நியதிக ளற்ற
தியாகிகள்!
நீங்கள்!

Self Sacrifice

So pathetic it was

When they were driven out of homes
With their hands and shoulders drooped
Clicked our camera this awful sight
So painful it was that no one could mouth

Overwhelmed with sense of pity
At the sight of snapshots of many varieties
Keep the generous Arabs open their coffer
For all the lands where the people suffer
Except for a little that reached the needy
Rest of the wealth remained with the greedy

Solemnly we promise the brunt of your pain
Surely we felt in our heart and mind
So in the name of your endless bereavement
We do run a non Governmental movement
Only to elevate ourselves in life
At the expense of refugees' delight
Oh Dear Refugees you are so great
As you sacrifice all for others sake.

சமபாடு

எங்களுக்கு நன்மை தரும்
என்றுதான்
உங்களுக்குத் தீமை
செய்தோம்!
உங்களுக்குச் செய்த
தீமையால்
எதிர்பார்த்த
நன்மை இன்னும்
கை கூடவில்லை!

இப்போது உங்களுக்குத் தீமை
செய்தது

பிழை யென ஒப்புக் கொண்டோம்!
அப்போது செய்த தீமையால்
இப்போது நீங்க ளடையும்
துன்பங்கள் பற்றி
எப்போது எங்களுக்குப்
பேசக் கிடைக்குமோ
அப்போ தெல்லாம் பேசுவோம்!
இப்போது உங்கள் மனம்
தப்பாது சாந்தி கொள்ளும்!?
நப்பாசை
சாகும்போது
இருவரும்
சாவோம்!

Equal Share

To turn the scale in our favour
We pushed you in deep water
Yet, our expectation badly failed
And brought nothing as we aimed.

Humbly we confess before all
All that we did to you were wrong
Whenever we happened to speak
Of the unjust done to you in heap
And of the pain you're undergoing
As a result of our evil doings

Never shall we refrain from
Vouching for you in any form

Let your sprit rest in peace
Without reservation against any case
Let us die together, a hope
I fondly cherish as a token of love.

சாவின் பலன்!

எறிந்த கல்லின் தாக்கம்
மாங்குலை மரணித்து விட்டது!
குலையும் சிதைந்து
மாங்காய்த் துகள்கள்
சிதறித் தெறித்துச்
சதைத் துண்டங்கள்
சனங்கள் காரில் சகங்கி
மிதிபட்டரைந்தன!

ஊர்வல மில்லாச் சடலச் சிதைவுகள்
மயானம் நோக்கி ஊர்ந்தன!

அடக்க மில்லாத அடக்கம்
ஆங்கே ஆயுளில்லாத துகள்கள்
பெற்றன!

நீரில் நிலத்தில் மனிதச் சவங்கள்
மயானக் குழிகளில் மாங்காய்த் துகள்கள்!

இடத்தினை யிவர்கள் மாற்றி விட்டாலும்
தடத்தினை இவர்கள் மறந்திடுவாரா?
சாகா வரத்தைப் பெற்ற சடலங்கள்
சாவாய் நினைத்த மனித இதயங்கள்!

காரிருள் அகன்று கதிரவன் உதித்து
மேதினி காண்பதும் சாவின் பலன்தான்!
சாவே சாகா வரம்தான் பெற்ற
சாவே!

Death, A Benefit

A single pelt with a stone
Aimed at a bunch of mangoes
Forced them down to earth
And crushed the pieces to shred.

Upon the scattered weeping peices
Treaded havily the human feet
Squashing them to dirty ash
All over thoroughfares' face

Without any procession around
Moved the bits towards burial ground
To be buried void of ceremony

So was the case with the corpses so many
That were left alone on water and sand
Without a soul to give a helping hand.

A change of place doesn't
Erase the scar of predicament
Corpses are really blessed deathless
But to feel it men are powerless.

Forcing the darkness away
Sheds in the light with much gay
What's behind all these phenomenon
Is deathless death that claws everyman.

M. S. Jabeer

He is the Son of Mohamed Shareef and Nihmath Umma of Akkaraipattu.

He is an English Teacher, Literary Researcher and Profound Reader.

His style and approach to literature makes him an outstanding personality.

ISBN: 955-96735-0-5